

A Pécsi Ítéltábla az **ügyész** (Tolna Megyei Főügyészség 7100 Szekszárd, Béla király tér 3.) felperesnek a dr. Pink Marianna Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Pink Marianna ügyvéd 1084 Budapest, Német utca 13. fszt.) által képviselt **Magyar Gyorsulási Sportági Szövetség** (1146 Budapest, Istvánmezei út 1-3. I/103.) alperes ellen törvényes működés helyreállítása iránt indított perében a Szekszárdi Törvényszék 2017. február 8. napján kelt 16.P.20.055/2016/21. számú ítélete a felperes 22. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az államot, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az alperest a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság a 2006. február 11. napján kelt 11.Pk.60.013/2006/2. számú végzésével vette nyilvántartásba. Az alperes 7100 Szekszárd, Keselyűsi út 3. szám alatti székhelye 2016. február 18-ai hatállyal 1146 Budapest, Istvánmezei utca 1-3. I/103.-ra változott.

Az alperes hatályos alapszabályának 4.§ 10. pontjában rögzítettek szerint működési területe: országos jelleggel Magyarország. Az alperes alapszabályának 4.§ 12. pontjában foglaltak szerint sportszövetségi jellege: Országos Sportági Szövetség. Az alperes tevékenységével kapcsolatban az alapszabály 4.§ 16. pont a)-p) alpontjai rendelkeznek.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes az alapszabályának 4.§ 16. pont g)-o) alpontjaiban megjelölt, a sportról szóló 2004. évi I. törvény (továbbiakban Stv.) rendelkezései szerint kizárólag szakszövetségi hatáskörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem végezheti, kötelezze az alperest e tevékenységek beszüntetésére, és az egyesülési jogról, a közhasznú jogállásról, valamint a civil szervezetek működéséről és támogatásáról szóló 2011. évi CLXXV. törvény (továbbiakban Ectv.) 11.§ (3) bekezdés b) pontja alapján határidő tűzésével kötelezze az alperes közgyűlését a törvényes működés helyreállítására, amelynek keretében a közgyűlés módosítsa az alapszabályt, törölve abból a 4.§ 16. pont g)-o) alpontjaiban megjelölt feladatokat és a szervezetet országos sportági szövetségként feltüntető 1.§, valamint 4.§ 12. és 15. pontjában foglalt előírásokat.

Az alperes a kereset elutasítását kérte azzal, hogy az Stv.28.§ (1) bekezdése értelmében országos sportági szövetségként funkcionálhat, a jogszabály ugyanis különbséget tesz az országos sportági szövetségek között aszerint, hogy szakszövetségi feladatot is ellátnak-e vagy sem. Az alperes szakszövetségi feladatokat nem végző országos sportági szövetség. Hivatkozott a kereset elkészítésére, valamint az eljáró bíróság illetékességének hiányára is.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével az alperes alapszabálya 4.§ 16. pont g)-o) alpontjaiban megjelölt tevékenységek tekintetében a törvényes működés 90 napon belüli helyreállítására kötelezte az alperest. Ennek keretében felhívta az alperes közgyűlését, hogy az alapszabály hivatkozott rendelkezéseit a fenti határidőn belül akként módosítsa, hogy az országos sportági szakszövetségi feladatot ne tartalmazzon, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Alapvetően találta az elsőfokú bíróság a keresetlevél elkészítésére hivatkozást azzal, hogy a felperes a keresetlevelet nem az Ectv.11.§ (3) bekezdés a) pontja alapján terjesztette elő, amelyre az Ectv.11.§ (7) bekezdése szerinti egy éves keresetindítási határidő vonatkozik, hanem az Ectv.11.§ (3) bekezdés b) pontja alapján, amely tekintetében a keresetindítás nem határidőhöz kötött.

Ugyancsak alapvetően találta az elsőfokú bíróság az alperes illetékességi kifogását.

A per érdemét tekintve az elsőfokú bíróság az Stv.28.§ (1)-(7) bekezdésének rendelkezéseit értelmezve arra a következtetésre jutott, hogy az Stv. a sportági szövetségek több típusát ismeri, az országos sportági szövetség pedig kétféle lehet: mégpedig az Stv.28.§ (1) bekezdésében foglaltak szerinti országos sportági szövetség (amely nem lát el szakszövetségi feladatokat), illetve az Stv.28.§ (2) bekezdésében foglaltak szerinti országos sportági szövetség, amely szakszövetségi feladatokat lát el.

Utalt arra, hogy az Stv.28.§ (6) bekezdése alapján, amennyiben a sportági szövetség a 28.§ (2) bekezdésében foglaltaknak megfelel, akkor ezt a bírósági nyilvántartásban kifejezetten fel kell tüntetni. Ebből a rendelkezésből is azt a következtetést vonta le, hogy létezhet olyan sportági szövetség, amely viszont nem felel meg a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek, ennél fogva azt a bírósági nyilvántartásban sem kell feltüntetni, ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy országos jelleggel, országos sportági szövetséggé működhet, amelyet az alperes alapszabálya is enne megfelelően rögzít.

A fentiekre tekintettel az alperes alapszabálya 1.§-ában, valamint a 4.§ 12. és 15. pontjában rögzítettek szerinti országos sportági szövetség megnevezést az elsőfokú bíróság aggálytalannak találta, e tekintetben a keresetet elutasította. Ezt meghaladóan a felperes keresetének helyt adott, utalva arra, hogy az alperes hatályos alapszabályának 4.§ 16. pont g)-o) alpontjaiban felsoroltak egyértelműen szakszövetségi feladatok, az alperes azonban az Stv.28.§ (2) bekezdésében foglalt feltételeknek nem felel meg, így e feladatok ellátására jogosultsága nincs.

Az ítélet ellen, annak részbeni megváltoztatása és a kereset maradéktalan teljesítése érdekében az ügyész (Tolna Megye Főügyészség) terjesztett elő fellebbezést.

Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a keresetében kifogásolt alperesi alapszabály 1.§, valamint 4.§ 12. és 15. pontjaiban szereplő országos sportági szövetség megjelölés vonatkozásában az alperes a per során több alkalommal is úgy nyilatkozott, hogy ez a megfogalmazás csak arra utal, hogy a szervezet országos működési területű sportági szövetség, nem annak országos jogkörű hatáskörű jellegére.

A felperes álláspontja szerint az alapszabály 1.§-a, valamint 4.§ 12. és 15. pontjában foglaltak azért jogszabálysértőek, mivel ezek a rendelkezések megtévesztőek, a szervezet sportszövetségi jellege vonatkozásában a sportági szövetség helyett az országos sportági szövetség megjelölés ugyanis azt a látszatot kelti, hogy a szervezet jogosult az Stv.28.§ (2) bekezdésének megfelelő szakszövetségi jogkörök gyakorlására. A látszólagos jogosultságot és az országos sportági szövetség megjelölés megtévesztő jellegét támasztja alá az a körülmény is, hogy az alapszabályban nincs olyan egyéb rendelkezés, amelyből arra lehetne következtetni, hogy az alperes szervezet szakszövetség, az Stv.28.§ (1) bekezdése szerinti sportági szövetség, vagy az Stv.28.§ (2) bekezdése szerinti országos sportági szövetség.

Az autós sportág területén országos sportági szövetség jogállású szervezetként a Nemzetközi Automobil Szövetség (FIA) egyedüli magyarországi tagja, a Magyar Nemzeti Autósport Szövetség működik. A szövetség vonatkozásában a Fővárosi Bíróság 2004. július 6-án kelt 7.Pk.61.419/1996/5. számú végzésével rendelte el az

országos sportági szövetség jelleg bejegyzését, így a szervezetet már szakszövetségi feladatokat ellátó, az Stv.28.§ (2) bekezdésének megfelelő országos sportági szövetségként tartják nyilván.

Az alperes szakszövetségként, illetve szakszövetségi feladatokat ellátó országos sportági szövetségként nem tüntethetné fel magát, erre utalást sem tehetne, mivel a szervezet nem felel meg az Stv.28.§ (2) bekezdésében foglalt előírásoknak és a nyilvántartásban jelenleg is sportági szövetségként szerepel.

Az alperes szakszövetségként való nyilvántartásba vételét nem kérte, országos sportági szövetségként való nyilvántartásba vétele iránt előterjesztett kérelmei pedig eredménytelenek voltak.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperest 2006-ban vette nyilvántartásba a bíróság. A felperes a nyilvántartásba vétel ellen a nyilvántartásba vételi kérelem mellékleteként benyújtott alapszabály tartalmával szemben – amely szerint az alperes működési területe országos jelleggel Magyarország – fellebbezést nem nyújtott be. A keresetben sérelmezett országos sportági szövetség megfogalmazás 2007. óta szerepel az alperes alapszabályában, így az Ectv.11.§ (7) bekezdése alapján már nem támadható.

Hivatkozott arra is, hogy az ügyészségről szóló 2011. évi CLXIII. törvény (Ütv.), valamint a 3/2012.(I.6.) LÜ utasítás akként rendelkezik, hogy ha a civil szervezet létesítő okirata jogszabálysértő rendelkezésének betartása tényként alapozza meg a szervezet törvénysértő működését (tevékenységét), úgy a törvénysértő működés kiküszöbölése (kiküszöbölhetetlensége esetén a szervezet megszüntetése) érdekében léphet fel az ügyész. Erre tekintettel az ügyész hatásköre a civil szervezet működése során hozott döntésekre és a tevékenységre terjed ki. A civil szervezet létesítő okirata rendelkezésének törvényességét a nyilvántartásba vételi és változásbejegyzési eljárásban kell vizsgálni és azzal kapcsolatban az ügyészi fellebbezési joggal kell élni.

A fenti jogszabályokból egyértelműen megállapítható, hogy az alapszabály tartalmának peres eljárásban történő megváltoztatása iránti kereseti kérelem törvénysértő.

Az alperes a fellebbezés érdemét tekintve is megalapozatlannak ítélte meg a felperes fellebbezési hivatkozásait, utalva arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában helyesen állapította meg azt, hogy az Stv. rendelkezései alapján háromféle sportági szövetség létezik. Az egyik a nem országos jellegű, a másik az országos jellegű, amely nem lát el szakszövetségi feladatokat és a harmadik a szakszövetségi feladatokat ellátó országos sportági szövetség. Az Stv.28.§ (2) bekezdése szerinti sportági szövetségnek

kell a nevében feltüntetnie az országos jelleget, az alperesnek nem, viszont az alapszabályában az alperes is feltüntetheti azt.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség a fellebbezést fenntartotta. A fellebbezés indokolását azzal egészítette ki az Stv.28.§ (1) és (2) bekezdéseinek értelmezése kapcsán, hogy az országos sportági szövetség az Stv. hivatkozott normái alapján speciális sportszövetségi státust jelentő terminus, a sportági szövetség sajátos fajtáját jelöli. Erre utal egyebek mellett az Stv.28.§ (1) bekezdésének az a rendelkezése, amely szerint egy sportágban csak egy országos sportági szövetség működhet, valamint az országos sportági szövetség számára a szakszövetségi feladatok ellátására vonatkozó jogszabályi feltételrendszer meghatározása. A per adatai alapján e normatív feltételek alperesi szervezet tekintetében nem teljesülnek, ezért az alapszabálynak az ügyészi keresetben kifogásolt pontjaiban a sportszövetségi típus tekintetében az „országos sportági szövetség” megjelölés alkalmazása félrevezető, ilyenként nem felel meg a jogszabályi rendelkezéseknek. Amennyiben az „országos” jelző csupán a szervezet működési területére utal, úgy e tényt nem egy, a szervezetre nem illő típus megjelöléssel, hanem más, olyan módon kell kifejezni, amely a szervezet sportszövetségi jogállása és hatáskörei tekintetében nem hordoz harmadik személyek számára megtévesztő információt.

Az ügyész másodfokú eljárásban kifejtett álláspontja szerint a törvényességi ellenőrzési jogkört el kell különíteni az Ectv. alapján indítható perekétől. Egyetértett az ügyész az elsőfokú bíróság ítéletében foglaltakkal abban a körben, hogy nem történt határidő mulasztás a keresetindítással kapcsolatban, hiszen egy jogsértő állapot áll fenn, és amíg az fennáll, az eljárás megindítható.

Hivatkozott arra, hogy a jogsértő létesítő okirat bejegyzésével a létesítő okirat nem válik jogszerűvé. Az ügyész törvényességi ellenőrzési jogkörének célja, hogy a civil szervezet a jogszabályok kereteinek megfelelően működjön. A létesítő okiratnak meg kell felelnie a jogszabályoknak és ez alapján kell működnie a szervezetnek. Ha a létesítő okirat a jogszabályoknak nem felel meg, akkor a működés sem felel meg a jogszabályoknak, így a jogsértő működés kérdése a létesítő okirat jogszerűségétől nem választható el.

Az ügyész az Ectv.11.§-a alapján törvényességi ellenőrzés során ellenőrizheti az alapszabály jogszabályoknak való megfelelését és amennyiben azt nem találja a jogszabályoknak megfelelőnek, pert indíthat az alapszabály módosítása iránt, illetve kérheti, hogy a bíróság a civil szervezetet az alapszabály módosítására kötelezze. Ezt a lehetőséget az Ectv.11.§ (3) bekezdés b) pontjának rendelkezése teremti meg. Az elsőfokú bíróság ezt a gyakorlatot követte, amikor a keresetet részben megalapozottnak találta, és annak megfelelő ítéleti döntést hozott, ezzel az elsőfokú bíróság az ügyész perindítási jogát elismerte.

A Stv.28.§-a rendelkezéseinek értelmezése körében kifejtette azt az álláspontját, hogy a jogalkotó akarata egyértelműen arra irányult, hogy az országos sportági szövetség szakszövetségi feladatokat akkor láthasson el, ha a sportági szakszövetség az adott sportágban nincs, ebben az esetben nevezhetjük a sportági szövetséget országos sportági szövetségnek.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló okiratok alapján a tényállást helyesen állapította meg.

Az Ütv. 28.§ (4) bekezdése szerint törvény felhatalmazása alapján az ügyész a jogi személy felosztatása, megszüntetése vagy a törvényes működés helyreállítása érdekében pert indít, ha a tudomására jutott súlyos jogszabálysértés, illetve adat vagy körülmény folytán alappal tehető fel, hogy a jogi személy a működését beszüntette, illetve alaptörvényt vagy jogszabályt sértő tevékenységet folytat. Ha a törvény kifejezetten nem zárja ki, az ügyész pert indít akkor is, ha a jogszabálysértés a jogi személy törvényes működését veszélyezteti.

Az Ectv-nek a perindításkor hatályban volt 11.§ (1) bekezdése szerint a civil szervezet működése felett az ügyészség – az e törvényben, valamint a Ptk.-ban meghatározott eltérésekkel – az ügyészségről szóló törvény rendelkezései szerint törvényességi ellenőrzést gyakorol. A törvényességi ellenőrzés nem terjed ki az olyan ügyekre, amelyekben egyébként bírósági vagy közigazgatási hatósági eljárásnak van helye.

A (2) bekezdés szerint a törvényességi ellenőrzést gyakorló ügyész ellenőrzi, hogy a civil szervezet

- a) belső (önkormányzati) szabályzatai, illetve azok módosításai megfelelnek-e a jogszabályoknak és a létesítő okiratnak,
- b) működése, határozatai, a döntéshozó szerv döntései megfelelnek-e a jogszabályoknak, a létesítő okiratnak vagy az egyéb belső (önkormányzati) szabályzatoknak.

A (3) bekezdés alapján, ha a civil szervezet működésének törvényessége másképpen nem biztosítható, az ügyész törvényességi ellenőrzési jogkörében eljárva keresettel a bírósághoz fordulhat. A bíróság a keresetet megvizsgálja és szükség esetén

- a) hatályon kívül helyezi a civil szervezet bármely szervének törvénytörő határozatát és szükség szerint új határozat meghozatalát rendeli el,
- b) a működés törvényességének helyreállítása érdekében összehívja a döntéshozó szervezet, vagy határidő tűzésével a törvényes működés helyreállítására kötelezi a döntéshozó szervet és minderről értesíti a civil szervezetnél választott felügyelő szervet is,

c) ha a törvényes működés nem állítható helyre vagy a b) pont szerinti határidő eredménytelenül telt el, a civil szervezetet megszünteti.

A fenti jogszabályi rendelkezések együttes értelmezése alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az ügyészt a perbeli esetben keresetösségi jog nem illeti meg.

A törvényességi ellenőrzés kereteit az Ectv. 11.§ (2) bekezdése jelöli ki. Az ügyész a törvényességi ellenőrzés során azt vizsgálja, hogy a civil szervezet belső szabályzatai, illetve azok módosításai megfelelnek-e a jogszabályoknak és a létesítő okiratnak, illetve a civil szervezet működése, határozatai és a döntéshozó szerv döntései tekintetében azt vizsgálja, hogy azok megfelelnek-e a jogszabályoknak, a létesítő okiratnak vagy az egyéb belső szabályzatoknak. Ha ebben a körben jogszabálysértő működést tár fel, abban az esetben illeti meg az ügyészt az Ectv. 11.§ (3) bekezdése alapján a perindítási jog. Az Ectv.11.§ (3) bekezdés b) pontja szerint a működés törvényességének helyreállítása érdekében tehát akkor van lehetőség kereset előterjesztésére, ha az ügyész az Ectv.11.§ (2) bekezdés a) vagy b) pontja alapján eljárva állapítja meg a civil szervezet törvénysértő működését. Az Ectv. 11.§ (3) bekezdése alapján ugyanis az ügyészt nem általánosságban, hanem a törvényességi ellenőrzési jogkörében eljárva illeti meg a perindítási jog.

A létesítő okirat jogszabályoknak való megfelelése az Ectv.11.§ (2) bekezdése alapján nem vizsgálható, következésképpen a bejegyzést, illetve változásbejegyzést követően a létesítő okirat jogszabályba ütköző rendelkezései miatt az Ectv. 11.§ (3) bekezdése nem nyújt az ügyész számára perindítási jogot. Az ügyész a másodfokú bíróság kérdésére sem jelölt meg másik jogszabályt, amely a keresetindítási jogát megalapozza.

A civil szervezetek és a cégek nyilvántartásával összefüggő eljárások módosításáról és gyorsításáról szóló 2016. évi CLXXIX. törvény újrászabályozta a civil szervezetek feletti törvényességi felügyeletet, hatályon kívül helyezve az Ectv. 11. § (1)-(3) bekezdését. A civil szervezetek bírósági nyilvántartásáról és az ezzel összefüggő eljárási szabályokról szóló 2011. évi CLXXXI. törvény (Cnytv.) 71/C.§ (1) bekezdés a) pontja 2017. március 1-jei hatállyal megteremtette a törvényességi felügyeleti eljárás, mint a Cnytv.71/A.§ (2) bekezdése szerinti nemperes eljárás lefolytatásának lehetőségét abban az esetben, ha a létesítő okirat vagy annak módosítása vagy a nyilvántartásba bejegyzett adat a bejegyzést megelőzően már fennálló ok folytán törvénysértő.

A másodfokú bíróság ezért a fellebbezés érdemét nem vizsgálta, a keresetösségi jog hiányára tekintettel, a Pp.253.§(2) bekezdése alapján hagyta helyben az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntését, az indokolás fentiek szerinti módosításával.

A sikertelen fellebbezésre tekintettel a Pp.78.§ (3) bekezdése alapján az állam viseli az alperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét. A perköltség viselésének részletes szabályait a 35/2012. (VIII. 15.) KIM rendelet tartalmazza.

A felperes illetékmentességére tekintettel a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Pécs, 2017. június 22.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Hrubai Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Vogyicska Petra s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Kassai Gyöngyi
tisztviselő

